

Martha Lund Olsen
Inatsisartut

Svar på § 37 spørgsmål nr. 2017/281 om gratis misbrugsbehandling

02-01-2018
Sags nr. 2017 - 28588
Akt nr. 6882963

Indledningsvis skal jeg takke for dine spørgsmål om misbrugsbehandling, som du rejste i medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut.

Postboks 1160
Tlf: 34 50 00
Fax: 34 55 05
3900 Nuuk

Email: pn@nanog.gl
www.naalakkersuisut.gl

1. Hvis man som misbruger af alkohol og stoffer ønsker, at komme i behandling skal borgerne da stadigvæk betale for deres behandling?

Naalakkersuisut har med oprettelsen af Allorfik sikret, at behandling af afhængighed ved starten af 2016 og frem er blevet gratis for den enkelte borger. Hvis man er visiteret til Allorfik til behandling er denne gratis. Finansieringen af Allorfik er sikret ved bevilling på Finansloven.

2. De borgere der er bosiddende i Nuuk og som har besluttet at komme i behandling, har de mulighed for øjeblikkeligt, at kunne komme i gratis misbrugsbehandling ved Katsorsaavik?

Ligesom for al anden sundhedsbehandling visiterer Allorfik til det tilbud, der er tættest på borgeren og som er det mindst indgribende, der kan forventes at hjælpe borgeren. Det gælder også for borgere, der er bosiddende i Nuuk.

3. De borgere der er bosiddende udenfor Nuuk, og som har besluttet at komme i behandling, har de mulighed for øjeblikkeligt, at kunne komme i gratis misbrugsbehandling ved Katsorsaavik?

For at dække bosætningsmønstret er der i dag 3 tilbud, der fungerer sideløbende. Dels kan man blive behandlet i et Allorfikcenter, som i dag findes i Qaqortoq, Nuuk og Sisimiut. I 2018 åbnes der Allorfikcenter i Aasiaat og Ilulissat.

Dels kan man blive tilbudt lokalbehandling ved rejsehold fra Katsorsaavik Nuuk i egen hjemby eller man kan blive visiteret til behandling ved Katsorsaavik Nuuk i Nuuk. Med hensyn til den konkrete visitation gælder kriterierne som beskrevet i besvarelsen af spørgsmål 2.

4. Er det reelt set således at de borgere der har ønsket, at komme i behandling, vurderes fra Sundhedsvæsenet til at være så langt ude i deres liv, at de partout skal henvende sig i det sociale system?

Det svære er ikke at være i behandling, men at få behandlingsresultatet fastholdt i en måske svær dagligdag. Vi ved, at mange personer med

rusmiddelproblemer har komplekse problemer, som inkluderer sociale problemstillinger som bolig, kontakt til arbejdsmarkedet, uddannelse og vanskelige familieforhold. Derfor er det tværsektorielle samarbejde omkring borgere med rusmiddelproblemer af meget stor vigtighed.

Det er på den baggrund, at den nationale plan for fremtidens misbrugsbehandling indeholder et krav om, at der i forbindelse med visitation til behandling skal laves en efterforløbsplan. En efterforløbsplan for, hvad der skal ske imens behandlingen pågår eller når borgeren er færdigbehandlet.

Efterforløbsplanen laves af borgerens sagsbehandler.

Men for ikke unødigt at forsinke behandlingens start kan borgeren, de steder, hvor der er et Allorfikcenter, henvende sig direkte i centret med ønske om at komme i behandling. Behandlingen kan startes med det samme og efterforløbsplanen laves efterfølgende.

Endvidere er det muligt for offentlige og private arbejdsgivere, at henvende sig direkte til Allorfik og indgå en aftale om, at den offentlige og private arbejdsgiver overtager de forpligtelser i forhold til efterløbet, som kommunen ellers har.

5. Er det således, at der ikke er valgfrihed til selv, at kunne beslutte hvorvidt man er enten alkohol- eller stofmisbruger, og er det derfor, at man kun kan få betalt behandlingen når det sociale forvaltningssystem har godkendt det og henviser misbrugeren?

Ifølge Forslag til: Inatsisartutlov om behandling af afhængighed, vil visitationen komme til at foregå på den måde, at ansøgning om behandling af afhængighed indgives til Allorfik, der så visiterer til behandling enten i de lokale behandlingscentre, eller til andre tilbud, som beskrevet i besvarelsen på spørgsmål 2 og 3.

Det vil sige at socialforvaltningen skal udfylde visitationspapirerne, mens det er Allorfik der visiterer til et egnet tilbud.

Den generelle praksis er i dag:

- Personer i bygder visiteres direkte til Katsorsaavik Nuuk.
- Personer i byer hvor lokalbehandling er planlagt indenfor en kortere tidshorizont (rejsehold til 12 byer) henvises til lokalbehandling i egen by.
- Hvis der er lang tid til næste lokalbehandling sker der henvisning til Katsorsaavik Nuuk.

6. Hvilke krav stiller Sundhedsvæsenet til kommunernes socialforvaltninger i forbindelse med borgernes ønsker om behandling, hvilke krav forefindes der eller hvilke indgåede samarbejdsaftaler forefindes der?

Der forefindes ingen samarbejdsaftaler omkring borgernes behandling. Det reguleres af den nationale plan for fremtidens misbrugsbehandling. For at komme i behandling kræves kun at visitationspapirerne udfyldes, d.v.s. et visitationsskema - omkring hvilket type af problem borgeren har, en samtykkeerklæring - omkring samarbejde mellem kommunen og behandlingsinstitutionen samt en efterforløbsplan.

7. Er det Naalakkersuisoq for Sundheds opfattelse, at folk der lider af alkohol- eller stofmisbrug eller er ludomaner, og hvis disse personer ønsker at få hjælp, at disse ved personlig henvendelse har så store

problemer, at man partout først skal i samtale i socialforvaltningen for at få lov at ansøge – og er det virkelig nødvendigt?

Som beskrevet ovenfor er det tværsektorielle samarbejde omkring borgere med rusmiddelproblemer af største vigtighed. Det er helt urealistisk at borgeren skal kunne fastholde rusmiddelfrihed, hvis han/sidder med store sociale problemer. Hvis et godt behandlingsresultat skal fastholdes, skal borgerens rusmiddelbrug erstattes af f.eks. mulighed for arbejde, uddannelse eller andre indsatser, der gør, at han kan se lyset for enden af tunnelen.

Socialforvaltningen har altid skulle involveres, hvis en borger ønskede behandling gennem det offentlige, så det er bestemt ikke noget nyt.

Det nye er, at borgerne ikke længere skal henvende sig til socialforvaltningen for at få bevilget et behandlingsforløb, men for at de sikres det bedst mulige forløb efter endt behandling, så tilbagefald så vidt muligt undgås.

Der er som beskrevet ovenfor flere muligheder for at blive henvist til rusmiddelbehandling. Enten kan borgeren henvende sig direkte i Allorfikcentre omkring ønske om behandling, eller i byer uden Allorfikcentre kan borgeren henvende sig til sin sagsbehandler eller sin arbejdsgiver, såfremt Allorfik har indgået aftale med borgerens arbejdsgiver.

8. Mener Naalakkersuisoq for Sunhedsområdet at socialforvaltningerne har så lidt at lave, at det virkelig skulle være nødvendigt, at man ved siden af det egentlige arbejde i socialforvaltningen også skal i samtale med enhver, der ønsker at komme i behandling?

Som besvaret i spørgsmål 7 så har socialforvaltningen altid skulle involveres, hvis en borger ønskede behandling gennem det offentlige.

Det nye er, at borgerne ikke skal henvende sig for at få bevilget en behandling, men for at de kan sikres det bedst mulige forløb efter endt behandling, så tilbagefald så vidt muligt undgås.

Som beskrevet ovenfor er det en del af den plan for fremtidens misbrugsbehandling, som er vedtaget af et samlet Naalakkersuisut i 2015 og som du selv fremlagde for pressen i uge 18 i 2015.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Agathe Fontain